

от стоки" и неявното определение "комплекс от стоки" съвсем не са нито lapsus linguae, нито lapsus calami, а са работи на сериозни номиналисти, които твърдят едно и също нещо: различните G - рибата, месото, водата, кокошето яйце, майката на кокошето яйце, карфицата, автомобилът, атомната електроцентрала, лекцията по теория на икономиката и т.н. - *нямат* род, т.е. нямат обща закономерност, общ знаменател.

От кого номиналистът е заел твърдението "различните G са безродни"?

В Aristoteles (1837) са налице твърденията: 1) различните G нямат род: 2) парите, подобно на мярка, правят различните G съизмерими и след това ги приравняват.

Очевидно отново номиналистът е направил заемка от Аристотел.

Второ. В търсенето си на т.нар. общ логичен знаменател на "безродните" G номиналистът е намерил не един, а много т.нар. съизмерители - p , z , t и т.н. След това намиране идва спорът на номиналистите за т.нар. най-логичен съизмерител от p , z , t и т.н. Например: "... незадоволително осветлен е въпросът за съизмерителите при разнородна (подч. от мен) продукцията. Показателят за физическия обем има различен смисъл в зависимост от това дали при получаването му разнородната (подч. от мен) продукцията е била съизмерена чрез трудов, ценов или условно-натурален измерител (подч. от мен). Икономическият смисъл е различен, тъй като в единия случай обемът на продукцията ще представлява обем от труд, в другия - обем от разменни стойности, а в третия - обем от потребителни стойности.

При все това интерпретацията на показателя в трите случая според нас не е достатъчно изяснена от теоретическа гледна точка. Напротив, и сега се срещат статистики икономисти, които обясняват използването на даден съизмерител със съображения на отчетно-техническо удобство. Такива статистики изтъкват например, че използването на ценов съизмерител е много по-лесно и удобно отколкото използването на трудов съизмерител и че това е важен довод в полза на прилагането на ценов съизмерител. Но тази установка е повърхностна (подч. от мен). Тя твърде много ни напомня на доводите за удобство и целесъобразност в познанието, които махистите в статистиката неуморно издигат" (Цонев, 1957, с. 11).

Най-напред ще подчертая, че сумите ΣQp , ΣQz и ΣQt са *различни* показатели, нито един от които *не е* показател на физическия обем на т.нар. от номиналиста разнородна продукцията. На второ място, ще поставя ударение върху обстоятелството, че твърдението на В. Цонев и необозримо още немахисти и махисти, че с т.нар. ценов съизмерител (p) се измерва

$$V\left(\prod_{h=1}^{H \geq 2} Q(G^{(h)})\right), \text{ е неистина: } V\left(\prod_{h=1}^{H \geq 2} Q(G^{(h)})\right) \text{ се измерва не с } p, \text{ а с } m. \text{ Освен}$$